

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Du vil ei troe, hvad jeg har sagt

Citation: Winther, Christian: "Du vil ei troe, hvad jeg har sagt", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 276. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid92570/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Floden til Havet render,
Rislende, som med Sang;
Blomsten sit Øie vender
Rundt efter Solens Gang.

Saa elsker Alverden Noget;
Men jeg har Meer end Alt!
Min Lykkes Dybde ei Sproget
Mægter at faae udtalt!

Du vil ei troe, hvad jeg har sagt,
Hvad jeg har sjunget tusind Gange:
At *ene* Du, Din Tankes Magt
Besjæler mig i mine Sange?

Du vil ei troe, Du Solen er,
Hvis Straaler mig til Livet vækker,
Hvis Varme, mild og sød og kjær,
Hvert Blomster i mit Bryst opklækker?

Du vil ei troe, at Du har endt
Min Tankes lange Vinterdvale,
At Du til Hjertet mig har sendt
Alt, hvad kan trøste og husvale?

O, tag min Sang til Eie frit!
O, siig, hvor kan Du ængstligt dvæle
Ved Tanken her om »*Dit*« og »*Mit*«?
Som Talen var om *tvende* Sjæle?

Som tvende Draaber vorde *Een*,
Naar de paa Liliens Blad nedtriller,
Mens i den *Hele*, klar og reen,
Nu Morgenrødens Purpur spiller;

Saa har min Sjæl sig heelt fortabt
I *Din*, og hvad den nu udtaler
Om Alt, hvad Smukt og Stort er skabt,
Som Gjenskin kun af *Din* sig maler.

O, Elskede! Din Kjærlighed
Fra Undergang mig har udrevet,
Og uden Dig, forvist jeg veed,
Jeg hverken sang eiheller leved.

Der sidder paa mine Læber
Vel tusind blomstrende Ord;
Fra Hjertet op de stræber,
Hvor evindeligt de groer.

Der svæver paa min Tunge
Saa mangen Tone sød,
Som af min *evigunge*
Kjærlighed blev fød.

De have en Angst, en Længsel
At trænge frem og flye;
Ud fra det mørke Fængsel
Til Liv og Frihed tye.